

İki Güzel Adama Mektup

Ey Hüseyin ve Hüsrev Hocalarım...

Siz iki kardeş, iki kelime, iki kanat,

Biri "hak" diye açılır,

Biri "şefkat" diye kapanır.

Biri mahkemelere ilim yağdırır,

Biri beyitlere merhamet serper.

Biri gönlü incitmeden hüküm verir,

Biri hükmü incitmeden gönül verir.

Semaverin dumanı hâlâ arkanızdan yükselir,

Badem ezmesinin tadı hâlâ dizelerinizde.

O eski odalar hâlâ şiirinizle doludur,

Raflardan hâlâ bakışır kitaplar ve beyitler.

Biri susunca öteki konuşur,

Öteki konuşunca biri susar,

Sonra ikisi birden susar

Ve anlarız ki:

Asıl kelime, suskunluğun içinde saklıdır.

Ey iki güzel adam,

Siz konuşunca gönüller aydınlanır,

Siz atışınca kalpler güler,

Siz sustuğunuzda ise dualar başlar.

Ben de bu satırları yazarken

Şunu öğrendim sizden:

Ne hakikat şiirsizdir,

Ne şiir hakikatsiz.

Ne kardeşlik nükteye küser,

Ne nükte kardeşliği unuttur.

Öyleyse bırakın çay bardakları tınlasın,

Semaver fokurdasın,

Biriniz "adalet" diye başlasın,

Diğeriniz "merhamet" diye bitirsin:

Çünkü ikinizin arasında

Her zaman bir cümlelik mesafe vardır.

Ve o cümle "sevgi"den ibarettir.

Allah ömürlerinize bereket,

Sözlerinize tesir,

Kardeşliğinize daimlik versin.

Seven gönüllerden birinden,

Size

Ve gönüllerinize selam olsun.

Muharrem Balcı

2 Nisan 2026